

*Als ik dood ga,
hoop ik dat jullie er bij zijn
dat ik jullie aankijk
dat jullie mij aankijken
en dat ik jullie handen nog voelen kan.
Dan zal ik rustig dood gaan
dan hoeft niemand verdrietig te zijn.*

Dankbaar voor alles wat zij voor ons gedaan heeft, gedenken wij in dankbaarheid

Wilhelmina van Dorresteyn

Zij werd geboren op 15 juni 1929 te Soest en is op 4 april 1998 op 68-jarige leeftijd overleden te Enschede.

Na een intens leven zijn haar scheppende handen voorgoed gevouwen.

Moeder groeide op, op een boerderij, samen met haar ouders, broers en zussen. Ze kende een zorgeloze jeugd, maar moest wel hard meewerken.

Moeder trouwde op 24-jarige leeftijd met Coenraad Hagen. Hun huwelijk werd bezegeld met 5 kinderen.

Het eerste jaar woonden ze bij haar schoonmoeder in Harderwijk. Daarna werd verhuist naar Soesterberg, waar Vader was gelegerd op de vliegbasis. Na 6 jaar huwelijk werd Vader overgeplaatst naar Enschede. Moeder kon hier eerst haar draai niet vinden. Ze liet haar ouders, broers en zussen achter in Soest. Moeder was een vrouw met veel doorzettingsvermogen, en begon in Enschede een nieuw leven op te bouwen.

De kinderen werden groter en moeilijkheden kruisten haar pad.

Na 29 jaar huwelijk, besloten Vader en Moeder uit elkaar te gaan. Het waren verdrietige jaren voor ons allen.

Moeder leerde Bernard kennen, en nam hem op in haar huis als vriend en kostganger. Hij heeft veel voor haar gedaan.

Moeder had de zorg voor haar kinderen praktisch alleen. Ze kreeg 5 kleinkinderen, waar ze veel van hield en trots op was. Haar eerste kleinkind Kristian, had een speciaal plekje in haar hart. Zover haar gezondheid het toeliet, deed ze leuke dingen met hen, en ze probeerde op z'n tijd een kadotje te geven.

Vader en Moeder kregen na een aantal jaren weer contact. Het was goed zo.

Toen Moeder 64 jaar was, begon haar gezondheid te wankelen. Ze kreeg een ernstige ziekte, waardoor ze beseftte dat ze ons alleen moest laten. Haar grootste zorg betrof Bert en Linda. Hun leven was zo aan elkaar gehecht. Ze moest loslaten.

Na nog jaren gevochten te hebben tegen haar ziekte is ze uiteindelijk na veel verdriet en pijn gestorven.

Wij hadden allen enorm respect en bewondering voor Moeder.

Wij gunnen het haar zo graag dat zij nu eeuwig licht en vrede mag ontmoeten.

Onze oprechte dank voor Uw steun en medeleven.

In Paradisum:

C. Hagen

Kinderen en kleinkinderen

B. Huisman